

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ

ՄԿՐՏԻՉ ԱՇԽԵՍԻ ԹՐՈՊՈՒ յանդեր-
խոսնի բարութեար Ահամատածեր-
Լոյս և ստուեր-Գարման հովեր^{1:}

Մ. ՄԻՆԱՍԵԱՆ Մկր գղացումները. (Փու-
րբ Ալաբաման տպ. 380 Atlantic A-
venue. 1909. գիւռ դրէ. 6^{1/2}):

Դեռ կը ճարճատի հայրենի խարոյկը,
դեռ օձախի վերե կը պլազայ ձեթի լամ-
բարը, և բոլորած նահապետական սեղա-
նի շորջը, անհոգ արտաքին փոթորիկնե-
րու, անվախ շնչող սառնաբեր բուքերէ,
կը լսնեց ուշադիր ծերունի Գուասենի եր-
գերը, պարզ և ժպտոն՝ առուակի ալեաց
նման, փափուկ ու դալար՝ զարնան սէ-
զերու նման։ Ենջտեր կան հոն զոր լամած
ենց յաճախ, երգեր կան հոն զոր սովլած
ենց բերնուց, և ասոնց հետ խառն կը հիւ-
սէ մեր սիրելի ծերունին շեշտեր ու եր-
գեր բոլորովին թարմ, բայց հիներուն պէս
անոյշ, անոնց պէս սրտառուչ։

Դա հայ նահապետիկն է, մեծ նահա-
պետին աշակերտ։ Հառաջ մ'ունի ամէն
ցաւերու, ժպիս մ'ամէն իինդերու, լոյս
մը ամէն ստուերի, յոյս մը ամէն տագ-
նապի։ Միւս մ'է նա որ կը թրթուայ և
կը թրթուացնէ մեր սրտերը, գարնան հո-
վիկն է հեշտ զեփիւոի նման ու զովացու-
ցիչ, աշխոյժ ու նախշուն թիթեռնիկի պէս։
Խունկի բուրումն է թափանցող մեր հո-
գիներու խորը, և կը սփոէ հոն իդձեր ու
աղօթք։

Կ'երգէ նա ու կը գրէ

Կանուխ լոյս այգուն՝ պատուհանին մօտ
Պատմնով հոգւոյն յոյզերն ու կարօտ։

1. Հաւաքածոյ մ'է մեր սիրելի թերթուացն քանաքան
երգերու, նոր և անտիպ են առաջին երկու սաժմները
(չշ. 1-188), իսկ յաշորդները ծանօթ են արդէն։ Այսու-
հասուածեր ժպիսը և արտասուր հասուրիկն (հրտ.

Զունի գրատուն. հորիզոն մը լայն,
նովը կապուտակ, բընութիւն համայն
Բաց հատորներն են. ու բուի վայեր
Լացող յանկերներ զինք չեն հըմայեր։

Նա կ'երգէ ու կը գրէ

միշտ նոր հանոյքով
Երբ ազնի Մոււսան նստած է իր քով.
Տրուում կամ բուարթ՝ անոր ներշնչածն
Ծրագով ձշին հարազատ թարգման։
Ինչ հրապոյր ունի շոշող ու խրթին,
Շարբ մը բաներու իմաստով մթին,
Կամ սիրուն յանգով՝ մնողու ու սնգոյր,
Յօրինել փոնչեր գողորիկ բայց անբոյր,

Ինչպէս կը յօրինեն մեր շատ անվարժ
քերարդներ. մինչեւ ինց ծերունի գուսա-
նը, ամենուն համար սփոելով

Ժըսպիտ ցանուցիր
Երգելով կեանքին երազներ պատիր՝
Արցուաքներ սրբէ վարդի թերթերով
Աւ սրտէն գնէ Կաթիլ մը գորով։

Որցաւնք և գորով, որցան իրարու մերձ
ըլլալու սահմանուած ու ստեղծուած, և
որցան իրարմէ հեռու թափառելու ստի-
պուած, ներկայ մարդկային անձնասէր ու
շահասէր կենաց հեղեղով անշատուած։
Արցունք և գորով, շողն ու ցող մարդկու-
թեան որոնցմով ոռողուած պիսի բուսնին
եղայրութիւնն ու երջանկութիւն երկրիս
վրայ. հիւթեր երկնային՝ որոնցմով պիտի
օծուին վիրալից սրտեր Արցունք և գորով,
կըկին ցոլացումներ երկու բուսն զգաց-
մանց, ցաւց և սիրոյ, որ կը յուզեն ու
խոռովին մարդկային հոգին, որմէ իրըն
խոր ովկիսանոսէ մը կը բղիսին ամէն զգա-
ցումներ, հանցյօք կամ դասնութիւն սփոե-
լով մեր մէջ ու մեր շուրջը ինչ են այդ
զգացումները, և բնչպէս կը բղիսին հոգե-
կան էութենէ. հարցումներ՝ որոնց կը պա-
տասխանէ Մ. Մինասեան իւր «Մկր գղա-
ցումները» յորջորջուած ընտիր գրութեան
մէջ, որ և ընթերցողաց բազմութեան մը

1871). Լոյս եւ սոսերը (հրտ. 1888) և Գարենան հովիք
(հրտ. 1892-ին), Ընդ ամէնց զեղեցիկ հասոր մը 922
էլ. - զի՞ն դրէ. 12. տպ. Ա. և Ն. Տիրներսէսեան
1908 ի. Պոլիս. —

զիւրիմաց և ախորժելի հանդիսանալու համար իւր պատճառաբանութիւնը փոխանակ գիտական - իմաստափական ցամաց նախաղատութեանց մէջ խտացնելու, կու տայ անոնց սովորական զրուցատրութեան մը քողը, և ընտանեկան երեկոյթներու հանդերձանաց տակ կը ներկայացնէ զգացմանց նկատմամբ, նախ՝ ինչիմանըր Դիւտողորինեներ, և յետոյ կը շօշափէ մի առ մի հոգեբանական հետևեալ զիխաւոր իրն-զիրները. Ի՞նչ է հոգին, ոստի՛ կը ծագին զացմունեք, հոգոյ դոյորին, զգացումն-խոր-հորդ և կամք՝ իրք մարդկութեան կատարելազործիչ երբեակ տարերց, որոնց կը յարէ նաև Գործնական Դասիւ:

Արովկետն դաստիարակաց և ծնողաց զլխառարապէս տղուած է այս զրութիւնը և ըսկ իրբե նախափորձ մը կը ներկայաւնայ հոգիրանական շարք մը ուսումնասիրուած տեսութեանց, իրաւունք չունինց խստապահանջ բլլալու, և միրով կ'ողջունենց զայս իրբե նախափորձ ապագայ ընտրելագոյն ուսումնասիրութեանց, և չենց ուզեր մանել ներքին պարունակութեան իմաստակիրական կէտերու վերլուծման. անցողակի միայն կը նշմարենց որ զգացմանց ծագումն ուսումնասիրուած միջոց, մինչ յայտնապէս զանազանութիւն կը զրուէ հին և նոր զպրոցի մեկնութեանց ու բացատրութեանց մէջ, նոր զպրոցի ա. և լի հակուամ մը կը մնայ զեռ միշտ, այսու հանդերձ որ կը մերժուին (սակայն շատ համառօտիւ) անոր մեսութիւնց. և որոշ չեն զծուիր զգայութեանց և զբացնեանց, (լաւագոյն են այս բառերը քան ինչ որ գիտական լեզուով սովոր ենց ստորին և բարձրագոյն զգացմունք անուանել), ինչպէս նաև զարդարական յուղմունքներու զանազանութեանց արդիւնքն ու ազդեցութիւնը որ կրնային ունենալ ամրողջ ուսումնասիրուած տեսութեանց վրայ, եթէ փոխանակ ամենավերջ մնալու, գրքին սկիզբներ տեղաւորուած ուրային:

Հաստ լաւ են ընդհակառակն զաստիա-
քակութեան նկատմամբ արտայայտած մի
քանի առափակո. և անհաւողաէս ան՝

թէ մտաց հրահանգութենէ աւելի դաստիարակութիւնը պէտք է հիմունի սրտի կրթութեան վրայ և թէ ուսումնական ծրագրաց մէջ գլխաւոր տեղին զրաելու են զրագիտութիւնն, գեղարուեստը և պատմութիւնն, բայց ոչ այն ցամաք ու մտաց թմրեցուցիչ պատմութիւնը, լի խճողուած անուններու և թուականներու շարգերով, այլ այն՝ որ վերուծում մ'է իւրաքանչիւր զարերու հոգերանական կացութեան և փայլուն նկարագիր զիցազանց վեհ արարքներու։

Հ. Յ. Արգեր

ԱՄԾՆՈՒԽՆ ՏԱՐԻՑՈՅՑ: — Թէոդիկի այս եր-
որդ տարրուան հատորը Սամուլի Ազատութեան
գլխի արշալուսին մէջ ծնունդ գտնելով՝ իրա-
ամբ կը գերազանց նախընթաց երկու տարե-
ուցերու: Սա համայնագիտարան մըն է համով
ոտով նիւթերու բնագուածութեամբ: Յօդուած-
երու դասաւորութիւն և կարգաքանութիւն մի՛
նտուեր մէջը, բայց գիտօնիք որ այսպէս աւել-
ի նեղեցի է, զան զի ու է ձանձրոյթի պա-
ռու ստուար հատորին որ և է էջը բանալ կար-
ալով ախորժ կը զգան, բան կը սորվիս: Հայ
որիէնչներու, Հայ գրիներու արտադրութիւննե-
ռուն, դէմքերուն, գործերուն կը ծանօթանաս
ունաց միաց յանենիւու:

Բժանինդիր չըլլալով կ'ըսնէք որ թէ պատկեր-
երը և թէ ամբողջ գրութիւնները մաքրու և
աշակով տպաւած են : Բանասանեցնելութիւններ,
փական և Ալուստմական ժանօթութիւններ,
բանենազրական, Պատմական, իմաստափրա-
ան, Գրական, Ալորջապահական, Բնապատմա-
ան և այլն, և այլն գրուագններ, ասացուածքներ
ըկին և կրիխն կը կարդացուին միշտ թարմ մնա-
աւ առաջ ինչ առաջնական է:

ՈՒՄԱՅՅԱ ՏԱՐԵՑՅՈՒՑԸ: — Երուանդ Օտեան 16
առքր էլեբու մէջ, Ազգային ներկայ գործերուն
գործիչներուն սրամիտ, զաւշտական երգի-
աբանական պարբերութիւններ ուղղած է Ա-
թափանցիքի Գ. Նազարէթեան հրատարակչին՝
ամ Պոլսոյ մէծ սրավաճառներուն 1 զրու ողջ
ճարարով կը ստանար հաս մը յայդ գրքոյկէն,
առարող մը ժամ գուարճանարու համար: